

Til §§ 60 c-60 e

Forslagene gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 5 om den ansvarliges pligt til at forebygge og underrette vandløbsmyndigheden om en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade for aktiviteter inden for vandløbslovens område og artikel 6, stk. 1, om øjeblikkelig underretning af vandløbsmyndigheden i tilfælde af, at der er opstået en miljøskade, eller der foreligger overhængende fare for, at der opstår en miljøskade.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 7, nr. 3 (forslag til nye §§ 77 b-77 d i naturbeskyttelsesloven).

Til § 60 f

Opstemning af vand er en aktivitet, som er nævnt i miljøansvarsdirektivets bilag III, pkt. 6. Det indebærer som udgangspunkt, at ansvar for en miljøskade forårsaget af denne aktivitet er et ubetinget ansvar, jf. direktivets artikel 3, stk. 1, litra a. Det foreslås at lempe pligten for den ansvarlige til et skyldbaseret ansvar (culpaansvar) med omvendt bevisbyrde i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 8, stk. 3, og stk. 4, litra a. Det indebærer, at for at opnå lempelsen påhviler det den ansvarlige at godtgøre, at lempelsesgrundene i § 60 f foreligger.

Til § 60 g

Hvis tilsynsmyndigheden skønner, at det foreliggende forhold er af en karakter, så det opfylder betingelserne for at kunne betegnes som en miljøskade eller en overhængende fare herfor, jf. miljøskadelovens §§ 7-11, og der er den fornødne årsagssammenhæng mellem skaden og den udførte aktivitet, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 4, stk. 5, træffer myndigheden afgørelse herom. Der træffes samtidig afgørelse om, hvem der er den ansvarlige for skaden eller den overhængende fare herfor. Sagen overgives til videre behandling til miljøministeren (miljøcentret) efter reglerne i miljøskadeloven.

Ifølge § 60 g, stk. 3 og 4, kan der ikke om opstemningsanlæg træffes afgørelse om miljøskade mv., hvis den ansvarlige kan påvise, at der foreligger de lempelsesgrunde, som fremgår af forslaget til § 60 f.

Afgørelse om miljøskade mv. for andre aktiviteter omfattet af vandløbsloven, forudsætter, at vandløbsmyndigheden kan påvise, at der foreligger fejl eller forsømmelse hos den ansvarlige.

Afgørelsen kan påklages til Naturklagenævnet, jf. forslagens nr. 6 (forslag til ny § 80 a). Miljøministeren

kan – i lighed med andre klageberettigede – klage over afgørelsen til Naturklagenævnet.

For at sikre, at den brede kreds af klageberettigede, jf. forslagens nr. 6, bliver underrettet om tilsynsmyndighedens afgørelse, foreslås det, at afgørelserne skal offentliggøres. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder f.eks. om hvor og hvordan der skal annonceres, hvis der viser sig behov herfor, eller at offentliggørelse kan ske på en hjemmeside.

Til § 60 h

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 7, nr. 3 (forslag til ny § 77 f i naturbeskyttelsesloven).

Til § 60 i

§ 60 i fastsætter, at hvis den ansvarlige enten ikke kan findes eller ikke er betalingsdygtig, træder grundejeransvaret, jf. bemærkningerne ovenfor til § 11, nr. 2 (forslag til ny § 59 a), i kraft, dvs. uden pligt til genopretning efter de særlige regler i miljøskadeloven, og kun hvis der foreligger et ulovligt forhold. Aktiviteter, som har forvoldt en miljøskade, vil dog ofte også have forvoldt en ulovlig tilstand. Bestemmelsen har kun selvstændig betydning i tilfælde af, at der ikke er sammenfald mellem den ansvarlige og ejer/bruger.

Til nr. 4 og 5

Forslagene er af lovteknisk karakter som konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 6 (forslag til ny § 80 a).

Til nr. 6

Forslaget fastlægger i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13 sammenholdt med artikel 12, at en sag om en miljøskade kan påklages til Naturklagenævnet.

Desuden foreslås det, at klage har opsættende virkning, at der er formandskompetence i mindre betydende sager, og at Naturklagenævnets afgørelser er endelige.

Til nr. 7

Forslaget fastlægger i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13 sammenholdt med artikel 12 kredsen af klageberettigede i sager om miljøskader. De foreninger og organisationer, der foreslås som klageberettigede, svarer til dem, der i 2000 i forbindelse med implementeringen af Århus-konventionen (Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet af 25. juni 1998) fik klageret i en række love på naturområdet.